

פרשת ויגש

אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם (מו, ג)

יעקב חושש כאן מאד מהירידה למצרים, ובצדק. היטב ידועה לו הבטחתו של הקב"ה לאברהם: "ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה" (לעיל טו, יג). ארבע מאות שנה של גלות נוראה, ועוד בתוך מ"ט שערי טמאה! אם כן, מה תנחומים יש בדבריו של הקב"ה אליו "כי לגוי גדול אשימך שם", אדרבה, כעת הוא מתבשר שרבים יותר מצאצאיו יסבלו בגלות זו, כלום נתן להגדיר זאת כנחמה?

אלא הבאור בזה הוא: הקב"ה אומר כאן ליעקב "אל תירא מרדה מצרימה" למה? כי אמנם נגזרו על בניך ארבע מאות שנה של גלות, אך בפעל, כיון ש"לגוי גדול אשימך שם" - מחמת ריבוי האוכלוסין שיהיה במצרים כתוצאה מהנס של "ששה בכרס אחת", תתמלא סאתם במהרה, ויתקצר זמן שהותם שם למאתים ועשר שנים בלבד.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א